

ВІСНИК СВОБОДИ
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
ВИХОДИТЬ ТРИ РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ
ПІВТОРОМ, ЧЕТВЕР І СУБОТОЮ,
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
На лист, поштового і нехай треба вказати
дати на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1888
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу

"СВОБОДА"

Official organ of Ukrainian National Association.

PIK XXIV. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж., Четвер 30-го марта 1916. Ч. 39. VOL XXIV. JERSEY CITY, N. J., Thursday, March 30, 1916. No. 39.

НЕУДАЧНИЙ НАСТУП МОСКАЛІВ НА ПІВНОЧІ.

Москалі стратили поперх 80.000 людей в убитих, ранених і полонених.

Нові заворушення в російських фабриках зброї, — 13 провідників робітників повішено.

Австрійці здобули становища коло Гориці і взяли 525 Італійців в полон.

ВІЙНА З РОСІЄЮ.

НАСТУП МОСКАЛІВ КОШТУВАВ ЇХ ВЕЛИЧЕЗНІ ЖЕРТВИ. ЇХ СТРАТИ ОЦІНЮЮТЬ НА 80.000 ЛЮДИЙ.

БЕРЛІН, 28. марта. — Дотеперіш- на офензива не принесла Москалям жадних успіхів, за те їх страти є величезні. Страти Москалів від часу їх на- ступу на півночі оцінюють на най- менше 80.000 людей. Коли звиняють ся, що ця офензива відбувала ся не на цілій північній лінії, а лише на фронті, довгий всего 120 кілометрів, то страти Москалів є розмірно дуже великі.

НІМЕЦЬКА ЛІНІЯ Є НЕЗВИЧАЙНО СИЛЬНО УКРІПЛЕНА.

БЕРЛІН, 28. марта. — Німецькі становища на цілій східній фронті є догідні і незвичайно сильно укріплені. Тисячі машинних крісів і гармат є го- тов до кожної хвили відплати хочби най- більший напад російських військ. Тому кожний наступ російських військ мусить принести їм крім неудаць ще дуже тяжкі втрати.

НЕУДАЧА НА ПІВНОЧІ СПРИЧИНІ НЕБАРОМ ЗАГАЛЬНИЙ ВІД- ВОРОТ НА ЦІЛІЙ БОЄВІЙ ЛІНІЇ.

АМСТЕРДАМ, 28. марта. — З вій- ськових крігів доносять, що неудача ро- сійської армії в часі їх теперішнього на- ступу на півночі приневолила їх до за- гального відвороту на цілій боєвій лінії.

Гіттенберг, вибираючи становища на зиму, дає знова доказ свого великого стратегічного змислу. Становища ні- мецьких військ на цілій північній лінії є положені вище ніж російські. Надхо- дяча весна приневолила Москалів до наступу. Їх становища з причини тяжкіх снігів стати неможливі. Москалі мали до відбору: наступ або відворот.

Москалі вибрали наступ. Але коли їм не удасть ся здобути німецької лінії, тоді будуть мусити розпочати загальний відворот. В сей спосіб оправдують вій- ськові знавці причину сего вчасного на- ступу і великі жертви Москалів.

НІМЦІ ПОЛОНИЛИ ПОВЕРХ 2.200 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 27. марта. — Звіт голо- вного німецького штабу принесить зно- ва висті про велике поразення росі- ських військ на півночі. Отсей урядовий звіт звучить:

„Москалі підняли вчора знова з ве- ликою силою війська наступ на боєвій лінії проти армії Гіттенберга. На пів- нічний захід від міста Якобштадт пере- вели вони, напад, не щадячи ні людей ні амуніції. Однак всі їх напади були безуспішні і принесли їм дуже великі втрати.

„Коло Великого Села, на полудне від міста Вісли, наша перша сторона полонила 57 солдатів і здобула 2 маши- нові кріси.

„На південні від озера Нароч пере- вели західно-прусські полки піхоти про- тинапад, щоб відісхати деякі стано- вища, які ми втратили дня 20. марта. Наше військо перевело свою задачу зна- менито. Москалі стратили в самих по-

лонених 21 офіцерів і 2.140 солдатів. Також відібрано Москалям значне чи- сло машинних крісів.

„Наші літаки бомбарували вчора з добрим успіхом залізничні стації в Ди- набургу і Мінську“.

МОСКАЛІ СТРАТИЛИ МАЙЖЕ ЦІ- ЛЬОЙ КОРПУС. — З ДЯКИХ РОСІЙ- СЬКИХ ПОЛКІВ ОСТАЛО ВСЕГО ПО 250 ЛЮДИЙ.

БЕРЛІН, 27. марта. — Восни ко- респонденти нейтральних держав, які находит ся на східній боєвій фронті, признають, що Москалі заплатили за свій наступ тяжкими жертвами в лю- дей і амуніції. Нераз були вони сьма- ками, як російська артилерія здержу- вала свої власні війська від відвороту, острілюючи терен позаду війська.

Російські полонені оповідають, що російські офіцери допущали ся най- більше звірських вчинків, щоб лише солдатів змусити йти до наступу.

Москалі потерпіли в часі сего на- ступу дуже тяжкі втрати. З одного пол- ку, який числив ще 3.000 людей перед битвою, позістало після битви всего 250. Перший сибірський корпус, який неда- во тому прийшов на боєву лінію, зів'яз майже цілковито знищений.

В ГАЛИЧИНІ БРАЛИ ДОТЕПЕР У- ЧАСТЬ В БИТВАХ ЛІШЕ ПЕРЕДНІ СТОРОНИ.

БЕРЛІН, 28. марта. — Головна ав- стрійська квітера подає, що в останніх днях на боєвій лінії у східній Галичині приходить лише до незначної бороть- би між обома передніми сторожками. По- біди і великі битви, про які доносять російські телеграми, не були також ні- чим іншим, як лише стрічею передніх сторожок.

Отсей урядовий звіт звучить дослів- но осьтак:

„В битві коло Лятча над Дністром, про яку багато розписували ся російські звіт, брали з нашої сторони участь лі- ше передні сторони. Австрійські патру- лі, які були вислані на звід, уступили на свої головні становища, видичи перед собою значну чисельну перевагу російських військ. Російські війська доси не відважили ся ані раз нападати на свої головні становища, яких боронять війська під командуван'єм ген. Флянцера- Балстіна і Далена“.

У „ПУТИЛІВСЬКИХ ЗАВОДАХ“ ЗНО- ВА РОЗРУХИ. — 13 РОБІТНИКІВ ПО- ВІШЕНО НА ПОДВІР'О ФАБРИКІ. 130 ВИСЛАНО НА БОЄВІЙ ФРОНТ.

СТОКГОЛЬМ, 28. марта. — Росій- ська часопис „Русское Слово“ доно- сить, що між робітниками, які працю- ють у „путилівських заводах“, при- шло знова до неспокою і заворушен- ня. Заворушення приймають щораз більше характер революції і терору.

В Петербурзі переведено масове а- рештування робітників без вибору. На підпорі фабрики повислено 13 робіт- ників до пострілу.

З путилівської фабрики і з фабрики Нобеля виділено 130 робітників, які у-

ходили між робітниками за проводирів, і вислано їх сейчас на боєву лінію, не зважаючи на се, що вони ніколи не слу- жили при війсьці і не відбули жадних військових вправ.

В сірні заворушен'я між робітниками, які працюють у фабриках зброї і амуніції, відбу- ють ся тайне засідан'я в душі. Вже тесаме знаємо, що заворушення робітників мусіли бути на більшій розмір.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ:

ПО КІЛЬКАДНЕВНИМ БОМБАРДОВА- НЬ ПОРТІВ ВЕРДЕНУ НІМЕЦЬКА ПІХОТА РОЗПОЧАЛА НАСТУП.

ЛОНДОН, 28. марта. — Під Верде- нем битва розпочала ся раново. По- славши кілька незначних бомбардовань німецька піхота вдарилась цілою силою на французські становища на західній березі ріки Мези.

Головний напад Німців відбувався ся на лінії між Авоуар а Бетінкур. Вони роблять зусилля, щоб французські вій- ська протягнули з їх дотеперішніх стано- вищ за форти, які становлять другу обо- ронну лінію Вердену.

Звіт французького генерального штабу доносить правду, що Францу- зам наразі удало ся спинити наступ Німців, але битва, яка зачала ся о 3-їй год. пополудні, ще не скінчена і триває з тобою самою заважністю далше. З ве- ликою напруженістю очікують всі вислуді сеї битви.

ВЕЛИКА ВОЄННА НАРАДА В ПА- РИЖІ СКІНЧЕНА.

ПАРИЖ, 28. марта. — Нині скінчи- лась велика нарада воєнних і дипло- матичних представителів союзних дер- жав, на якій обговорено всі справи, злу- чені тісно з великою війною.

В нарадах брало участь 37 най- значніших політиків і генералів. По- рішені справи є характеру військового, політичного і економічного.

Всі рішення обов'язують всі союзні держави, бо з війною Росія кожна дер- жав вислала на сю нараду свого пре- зидента міністрів і головного коман- данта військ.

Учасники наради розішлях ся тихо домі. Лише англійський президент на- білизі Союзу і англійський міністер вій- ни Нічмен ушли ся до Італії.

ВАЖЛИШІ УХВАЛИ, ЯКІ ПРИНЯТО НА ВОЄННІЙ НАРАДІ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 28. марта. — На воєнній нараді прийнято отсей резолюцію:

„Представителі союзних держав на воєнній нараді, яка відбула ся дня 27. 28. марта в Парижі, дали доказ ціл- кової згоди щодо поглядів і солід- тарної акції. Вони підтвердили також всі свободи, яких треба уникати, щоб одностайність в діляно перевести в дій- сність.“

„Після тих розумств ся рішуче рі- шено, щоб військові акції, спільні з вій- ськовими і економічними опільними заходами, були все ще на довести вій- ну до успішного вислуді“.

АНГЛІЙЦІ СТРАТИЛИ ДОТЕПЕР 480 ЛЕТУНІВ.

ЛОНДОН, 28. марта. — В парла- менті прийшло з нагоди дискусії про англійські воєнні літаки до дуже бурли- вих сцен. Посол Голдней зажадав вияс- нення в справі нападу німецьких „цепе- лівів“ на Англію. Іменно, він поставив питань, чи се є правдиве, що шість ні- мецьких „цепелівів“ перевели серед я- сної ночі напад на Англію, але відділ англійських літанів змусив їх до утечі. Так бодий доносять урядові вісті. Тим- часом є докази, що німецькі літаки за- подіяли величезні шкоди. Секретар мі- ністерства війни відмовив всяких пояс- нень в сій справі.

Тоді другий посол Пербертон виго- ловив бесіду, в якій безпощадно крити- кував військові сили англійських літанів і неадаптованість їх до боєвої дії проти „цепелівів“. Висилена літанів проти „цепелівів“ не принесло доси ні- якого успіху, противно, дотичні літаки є призначені на певну страту супроти ве- ликої переваги „цепелівів“. Він вика- зав на підставі певних мерел, що Ан- глія стратила доси 480 летунів: 150 в убитих, 180 тяжко ранених і неспосіб- них до дальшої служби і 150 в пропав- ших. Лише в часі останнього нападу Німців на побережя Англії три літаки зі- стали зовсім знищені.

Дискусія в тій справі тривала цілий вечір. Секретар міністерства війни, від- повідуючи на деякі напади, признав, що німецькі літаки є ліпші щодо зоруження і шкорої ніж англійські. Однак міні- стерство війни порибилі вже всі ноче- ні заходи, щоб усунути всі попередні браки. Небаром Англія буде зовсім за- безпечена проти нападу німецьких „це- пелівів“.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ:

АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ І- ТАЛІЙСЬКІ СТАНОВИЩА НЕДАЛЕ- КО ГОРИЦІ І ПОЛОНИЛИ 525 ІТАЛІЙЦІВ.

ВІДЕНЬ, 27. марта. — На італій- ській фронті австрійсько-угорські вій-

ська віднесли знова сьвітлу перемогу над Італійцями, протягнувши їх зовсім зі ста- новищ коло мостового причілка над Ізонцом коло Гориці.

Урядовий звіт подає: „На італійській боєвій лінії відбува- ли ся вчора в ріжних місцях сильні і за- в'язі бої. Наші війська взяли приступом становища неприязні, положені неда- леко причілка мосту над Ізонцом. В сій битві неприязні потерпіли тяжкі втрати: 525 полонених опинили ся в руках Ав- стрійців“.

НА БАЛКАНАХ:

НАСТУП БОЛГАРІВ НА СОЛУНЬ РОЗПОЧАВ СЯ.

АТЕНИ, 27. марта. — Зі Солуня на- дішли вісті, що болгарські і німецькі війська розпочали вже воєнні операції дозови грецької границі. Здасть ся, що те є початки загального наступу на ці- лій боєвій лінії.

На обох крилах боєвої лінії тяжкі німецькі гармати бомбардують станови- ща англійських і французьких військ. Англійські воєнні знавці запевняють, що їх союзна армія відержить кожний наступ та що Солунь ніколи не опинить ся в руках Німців і їх союзників.

В ПАЛАТІ ПОСЛІВ БІЛЬШІСТЬ ЗА- ЯВИЛА СЯ ЗА ІМІГРАЦІЙНИМ БІЛОМ БОРНЕТА.

ВАШІНГТОН, 28. марта. — Вчора прийнято в палаті послів 225 голосами проти 82 імміграційний біл Борнета. Но- вий закон вимагає від іммігрантів знання писаня і читаня.

Повісте наведений біл був уже в муніцип- альній ухвалі в палаті послів і в сенаті, однак президент відмовив йому свого підпису. Тому сей біл прийшов від повного голосання в палаті. Президентів отсей біл відхилив також і в сенаті. Більшість голосів та стане законом.

УКРАЇНЦІ В ЗАМОСТІ.

(Анонси до „Діла“ з описування українських подій).

„Не знаю, як тепер Ляхи живуть“ (Щевченко) в Замості, але як во- ни жили там до війни, то я знаю. Во я, хоч останні часи проживав на Волині, але відродив ся на Холмщині, на Хо- лмщині я жив і працював серед наради до 40 літ, а в самі Замості та його повіт я прожив 7 літ. Я обслуговував усе Холмщину, але найбільше мав діла по селах. Ото ж люди Польки в Замості (дня ч. 27. „Діла“) а се є, де пощано, що Польки живуть, що в Замості зовсім нема Українців! Може будуть ласові повертати, мені, що я а гроші заною Замостіну.

Замосський повіт належить до україн- ської. Доказом сього може служити і те, що на захід від нього є (північний захід) Польки (Замосський повіт) і також села (Орехів і Вранів (Замосський повіт)), де народило чисте українське, терено пра- колюбне, жалюче горі черкесів, а селі Орехів припадає сьвітлої о Герітан- ський, сьвітлий Українець. Правда, є

в замоській повіті місцевості вже до- пре, сполучені (Фраміль, Горай, Го- рась), по декотрих селах молодше до- колонне полняне має українці польсьою мовою, крімко ще ськорочені правосла- вні віри і всі прикмети українства. Тра- пається ся чуті такі вирази: „Федьку, за- пили врига!“ „Мариню, купи ми стюкту?“ і т. д. Не дурно ж Замосьська ординація (північ) віків працювала над „зиссе- лением Руси“, але наслідки її праці не- великі.

Такі парафі, як Селіська (Siedliska), Літні, Косовиці, Шерешів, Сьміль- ський, Мошаріпек, Заріччя, Боратинь, Щербини, Топілка, Півня, Лиське, Потоцьк, Суховоля, Лазубинь і т. д. мо- жуть служити гордошамі кокоди єврей- ської, а таких настоятель, як о. Сагай- даський, о. Тривч, о. Лейтський, о. Голіанський, о. Герітанський, о. Дю- левський, о. Квасеньський, о. Бекерський, о. Голіанський, о. Вільський та інші, дай Боже згоди.

Після того Польки в Замості обсьлю- жують ся заможні, що в довілі нема України! А для кого-ж вони відірвали в повіті 27 польських шлях?!

ПО СМЕРТІ ВЛАДИКИ.

Дня 27. серпня 1907. року, в полудне, приїхав кораблем „Кайзер Вільгельм II.“ до Губолен новоназначений єпископ для греко-католиків в Америці Стефан Сотер Ортинський. Іменем Комітету, який займався за приготування до прийняття єпископа, привітав його найстарший виконавчий офіс, о. Т. Обшуківський. На доках було присутніх кілька десятків священників, представителів товариств і делегатів церковних громад.

Того дня о 10 годині 4-ої пошоди приїхав єпископ в товаристві Комітету до церкви св. Юра в Нью Йорку, де його очікували сотні народу і около 40 священників. О. Чаплинський, греко-католицький парох в Нью Йорку привітав в дверях єпископа єпископа і передав йому ключі. По відслузанню молебна вступили на проповідь вийшли о. Корній Лавриншук, єпископ в імені народу і духовенства поповіти першого греко-католицького єпископа в Америці. Його бесіда була зміцнювальною; в ній представив він історію греко-католицької церкви за 24 роки історичної, а описав, як за приходом єпископа значна частина з нової доби в історії цієї церкви. У відповідь на привіт сказав єпископ коротку промову до народу і зібраних священників.

Вечером того самого дня відбувся в готелю „Нетерленд“ обід, в якому взяло участь около 120 осіб. Виготовлено багато тостів. Наступно було дуже сердечний. Не обійшлося одяком і без непрямого інциденту. Председатель „Содисинія“, бл. м. Урґін, загворив був дещо на тему „Ларрі“ і закликав до єпископа, щоби їх більше яке в Америці не було. Єпископ заявив, що він буде до всіх відносини як однокласник.

Слідуючого дня, в празник Успенія відслухав єпископ першу архієрейську Службу Божу в церкві св. Юра в Нью Йорку. В асистії брали участь о. Лавриншук і Стефанюк, дияконули: о. Дмитрів і Добровір. Співак хор півкорова. Воля під управлінням М. Гундича. По скінченні Служби Божої відчитав о. Н. Шидорський грамоту посвячення в єпископа о. Стефана Сотера Ортинського, по чим духовенство заклоло своєму духовному завещанню молитовно („гомамію“). Описав виготовлення єпископа до зібраного народу і духовенства шістьохгодинну проповідь, в якій дав докази знаменитого проповідця.

Того самого дня вечером привітав єпископа півкорова Боян величавим коментарем. По концерті забрав слово єпископ, диктуючи зібраним аржарам за їх труди. На сім скінчилися як свято привітання першого Владика греко-католицької церкви в Америці.

В п'ятницю дня 17. марта 1916. р. розішлася ся у Філадельфії поголога, що єпископ недовгає. Захорував на жолудок. Слідуючого дня за порадою лікарів поклали ся єпископа до ліжка.

ЧИ БУДЕ НАМ ЛІПШЕ?

Під сим загальноком помістили ми в попереднім числі статтю д-ра Кости Левіцького, голови Загальної Української Ради у Відні (за львівською „Свободою“).

В ті статті д-ра К. Левіцького замітили одні 4 важливі точки:

- 1) що австрійські Українці станули рішучо і незмінно по стороні Австрії і її союзника Німеччини;
- 2) що австрійські Українці відрізали твердо, що в Австрії по війні наступить велика і здорова зміна;
- 3) що австрійські Українці сподіваються за народної самоуправи в Австрії;
- 4) що австрійські Українці сподіваються, що австрійсько-німецькі війська звільнять свободу всему українському народові на захисних горах.

Новістна стаття д-ра Кости Левіцького з оглядом сподіваннями вказує, що провідник української політики в Австрії, отже і ціла та політика, не лише що не австрійська, але й у добрій надії буде на тій надії величезній надії.

Не хочемо робити замітку українській політиці в Австрії, бо розуміємо її добре, знаючи, що австрійська політика захисних братів в Австрії зовсім оправдана. Про те, як вони проводили русифікаційську політику нема бєдів, бо кождий Українець, котрий би був за тою Московщиною, котрої цілком є захисником нашого народу, був би брадником свого

і серед цього визнавала ся ніяка хороша, запалена легкість. Се вже четверте зазначено в тих жебінках: Ніхто не вірив в безсмертність, навіть сам хоршій іш. Лише лікарі крутили недієвирочні томоми. У виступі, дня 21. марта, прийшли крізь. Лікарі зовсім стратили надію, але рішили ся піддержувати життя пацієнта морфіном. Єпископ і його окружене наварли переконані, що небезпека минула. Міжким се вже не було природне жите, але пугаче піддержувало аларською штучкою. В п'ятницю і се не помагало, тому лікарі рішили ся на надзвичайну дозу аларства. Але ослабленого організму не мож було привернути до життя. По 5-минутній агонії єпископ помер о 1.30 перед полуднем.

Останнього дня перед смертю поробив єпископ такі загальні заарядження: Упорядкованем мастових справ мають займатися: о. Михайло Гуринський, єпископський секретар і п. Йосиф Ортинський, брат єпископа. До о. Гуринського належать справи церковного масту, п. Йосиф Ортинський має зашити ся приватним мастком.

Похоронними приготуваннями займа ся о. М. Гуринський. Після інформації, засягнених за достовірних жерел, похоронний обряд має відбутися ся в четвер день 30. марта після судячого порадку:

- 1) Служба Божя о 6-ій; 2) П. о 6.45; 3) П. о 8-ій; 4) П. о 9-ій; 5) П. о 10-ій; 6) П. о 11-ій; 7) П. о 12-ій; 8) П. о 1-ій; 9) П. о 2-ій; 10) П. о 3-ій; 11) П. о 4-ій; 12) П. о 5-ій; 13) П. о 6-ій; 14) П. о 7-ій; 15) П. о 8-ій; 16) П. о 9-ій; 17) П. о 10-ій; 18) П. о 11-ій; 19) П. о 12-ій; 20) П. о 1-ій; 21) П. о 2-ій; 22) П. о 3-ій; 23) П. о 4-ій; 24) П. о 5-ій; 25) П. о 6-ій; 26) П. о 7-ій; 27) П. о 8-ій; 28) П. о 9-ій; 29) П. о 10-ій; 30) П. о 11-ій; 31) П. о 12-ій; 32) П. о 1-ій; 33) П. о 2-ій; 34) П. о 3-ій; 35) П. о 4-ій; 36) П. о 5-ій; 37) П. о 6-ій; 38) П. о 7-ій; 39) П. о 8-ій; 40) П. о 9-ій; 41) П. о 10-ій; 42) П. о 11-ій; 43) П. о 12-ій; 44) П. о 1-ій; 45) П. о 2-ій; 46) П. о 3-ій; 47) П. о 4-ій; 48) П. о 5-ій; 49) П. о 6-ій; 50) П. о 7-ій; 51) П. о 8-ій; 52) П. о 9-ій; 53) П. о 10-ій; 54) П. о 11-ій; 55) П. о 12-ій; 56) П. о 1-ій; 57) П. о 2-ій; 58) П. о 3-ій; 59) П. о 4-ій; 60) П. о 5-ій; 61) П. о 6-ій; 62) П. о 7-ій; 63) П. о 8-ій; 64) П. о 9-ій; 65) П. о 10-ій; 66) П. о 11-ій; 67) П. о 12-ій; 68) П. о 1-ій; 69) П. о 2-ій; 70) П. о 3-ій; 71) П. о 4-ій; 72) П. о 5-ій; 73) П. о 6-ій; 74) П. о 7-ій; 75) П. о 8-ій; 76) П. о 9-ій; 77) П. о 10-ій; 78) П. о 11-ій; 79) П. о 12-ій; 80) П. о 1-ій; 81) П. о 2-ій; 82) П. о 3-ій; 83) П. о 4-ій; 84) П. о 5-ій; 85) П. о 6-ій; 86) П. о 7-ій; 87) П. о 8-ій; 88) П. о 9-ій; 89) П. о 10-ій; 90) П. о 11-ій; 91) П. о 12-ій; 92) П. о 1-ій; 93) П. о 2-ій; 94) П. о 3-ій; 95) П. о 4-ій; 96) П. о 5-ій; 97) П. о 6-ій; 98) П. о 7-ій; 99) П. о 8-ій; 100) П. о 9-ій; 101) П. о 10-ій; 102) П. о 11-ій; 103) П. о 12-ій; 104) П. о 1-ій; 105) П. о 2-ій; 106) П. о 3-ій; 107) П. о 4-ій; 108) П. о 5-ій; 109) П. о 6-ій; 110) П. о 7-ій; 111) П. о 8-ій; 112) П. о 9-ій; 113) П. о 10-ій; 114) П. о 11-ій; 115) П. о 12-ій; 116) П. о 1-ій; 117) П. о 2-ій; 118) П. о 3-ій; 119) П. о 4-ій; 120) П. о 5-ій; 121) П. о 6-ій; 122) П. о 7-ій; 123) П. о 8-ій; 124) П. о 9-ій; 125) П. о 10-ій; 126) П. о 11-ій; 127) П. о 12-ій; 128) П. о 1-ій; 129) П. о 2-ій; 130) П. о 3-ій; 131) П. о 4-ій; 132) П. о 5-ій; 133) П. о 6-ій; 134) П. о 7-ій; 135) П. о 8-ій; 136) П. о 9-ій; 137) П. о 10-ій; 138) П. о 11-ій; 139) П. о 12-ій; 140) П. о 1-ій; 141) П. о 2-ій; 142) П. о 3-ій; 143) П. о 4-ій; 144) П. о 5-ій; 145) П. о 6-ій; 146) П. о 7-ій; 147) П. о 8-ій; 148) П. о 9-ій; 149) П. о 10-ій; 150) П. о 11-ій; 151) П. о 12-ій; 152) П. о 1-ій; 153) П. о 2-ій; 154) П. о 3-ій; 155) П. о 4-ій; 156) П. о 5-ій; 157) П. о 6-ій; 158) П. о 7-ій; 159) П. о 8-ій; 160) П. о 9-ій; 161) П. о 10-ій; 162) П. о 11-ій; 163) П. о 12-ій; 164) П. о 1-ій; 165) П. о 2-ій; 166) П. о 3-ій; 167) П. о 4-ій; 168) П. о 5-ій; 169) П. о 6-ій; 170) П. о 7-ій; 171) П. о 8-ій; 172) П. о 9-ій; 173) П. о 10-ій; 174) П. о 11-ій; 175) П. о 12-ій; 176) П. о 1-ій; 177) П. о 2-ій; 178) П. о 3-ій; 179) П. о 4-ій; 180) П. о 5-ій; 181) П. о 6-ій; 182) П. о 7-ій; 183) П. о 8-ій; 184) П. о 9-ій; 185) П. о 10-ій; 186) П. о 11-ій; 187) П. о 12-ій; 188) П. о 1-ій; 189) П. о 2-ій; 190) П. о 3-ій; 191) П. о 4-ій; 192) П. о 5-ій; 193) П. о 6-ій; 194) П. о 7-ій; 195) П. о 8-ій; 196) П. о 9-ій; 197) П. о 10-ій; 198) П. о 11-ій; 199) П. о 12-ій; 200) П. о 1-ій; 201) П. о 2-ій; 202) П. о 3-ій; 203) П. о 4-ій; 204) П. о 5-ій; 205) П. о 6-ій; 206) П. о 7-ій; 207) П. о 8-ій; 208) П. о 9-ій; 209) П. о 10-ій; 210) П. о 11-ій; 211) П. о 12-ій; 212) П. о 1-ій; 213) П. о 2-ій; 214) П. о 3-ій; 215) П. о 4-ій; 216) П. о 5-ій; 217) П. о 6-ій; 218) П. о 7-ій; 219) П. о 8-ій; 220) П. о 9-ій; 221) П. о 10-ій; 222) П. о 11-ій; 223) П. о 12-ій; 224) П. о 1-ій; 225) П. о 2-ій; 226) П. о 3-ій; 227) П. о 4-ій; 228) П. о 5-ій; 229) П. о 6-ій; 230) П. о 7-ій; 231) П. о 8-ій; 232) П. о 9-ій; 233) П. о 10-ій; 234) П. о 11-ій; 235) П. о 12-ій; 236) П. о 1-ій; 237) П. о 2-ій; 238) П. о 3-ій; 239) П. о 4-ій; 240) П. о 5-ій; 241) П. о 6-ій; 242) П. о 7-ій; 243) П. о 8-ій; 244) П. о 9-ій; 245) П. о 10-ій; 246) П. о 11-ій; 247) П. о 12-ій; 248) П. о 1-ій; 249) П. о 2-ій; 250) П. о 3-ій; 251) П. о 4-ій; 252) П. о 5-ій; 253) П. о 6-ій; 254) П. о 7-ій; 255) П. о 8-ій; 256) П. о 9-ій; 257) П. о 10-ій; 258) П. о 11-ій; 259) П. о 12-ій; 260) П. о 1-ій; 261) П. о 2-ій; 262) П. о 3-ій; 263) П. о 4-ій; 264) П. о 5-ій; 265) П. о 6-ій; 266) П. о 7-ій; 267) П. о 8-ій; 268) П. о 9-ій; 269) П. о 10-ій; 270) П. о 11-ій; 271) П. о 12-ій; 272) П. о 1-ій; 273) П. о 2-ій; 274) П. о 3-ій; 275) П. о 4-ій; 276) П. о 5-ій; 277) П. о 6-ій; 278) П. о 7-ій; 279) П. о 8-ій; 280) П. о 9-ій; 281) П. о 10-ій; 282) П. о 11-ій; 283) П. о 12-ій; 284) П. о 1-ій; 285) П. о 2-ій; 286) П. о 3-ій; 287) П. о 4-ій; 288) П. о 5-ій; 289) П. о 6-ій; 290) П. о 7-ій; 291) П. о 8-ій; 292) П. о 9-ій; 293) П. о 10-ій; 294) П. о 11-ій; 295) П. о 12-ій; 296) П. о 1-ій; 297) П. о 2-ій; 298) П. о 3-ій; 299) П. о 4-ій; 300) П. о 5-ій; 301) П. о 6-ій; 302) П. о 7-ій; 303) П. о 8-ій; 304) П. о 9-ій; 305) П. о 10-ій; 306) П. о 11-ій; 307) П. о 12-ій; 308) П. о 1-ій; 309) П. о 2-ій; 310) П. о 3-ій; 311) П. о 4-ій; 312) П. о 5-ій; 313) П. о 6-ій; 314) П. о 7-ій; 315) П. о 8-ій; 316) П. о 9-ій; 317) П. о 10-ій; 318) П. о 11-ій; 319) П. о 12-ій; 320) П. о 1-ій; 321) П. о 2-ій; 322) П. о 3-ій; 323) П. о 4-ій; 324) П. о 5-ій; 325) П. о 6-ій; 326) П. о 7-ій; 327) П. о 8-ій; 328) П. о 9-ій; 329) П. о 10-ій; 330) П. о 11-ій; 331) П. о 12-ій; 332) П. о 1-ій; 333) П. о 2-ій; 334) П. о 3-ій; 335) П. о 4-ій; 336) П. о 5-ій; 337) П. о 6-ій; 338) П. о 7-ій; 339) П. о 8-ій; 340) П. о 9-ій; 341) П. о 10-ій; 342) П. о 11-ій; 343) П. о 12-ій; 344) П. о 1-ій; 345) П. о 2-ій; 346) П. о 3-ій; 347) П. о 4-ій; 348) П. о 5-ій; 349) П. о 6-ій; 350) П. о 7-ій; 351) П. о 8-ій; 352) П. о 9-ій; 353) П. о 10-ій; 354) П. о 11-ій; 355) П. о 12-ій; 356) П. о 1-ій; 357) П. о 2-ій; 358) П. о 3-ій; 359) П. о 4-ій; 360) П. о 5-ій; 361) П. о 6-ій; 362) П. о 7-ій; 363) П. о 8-ій; 364) П. о 9-ій; 365) П. о 10-ій; 366) П. о 11-ій; 367) П. о 12-ій; 368) П. о 1-ій; 369) П. о 2-ій; 370) П. о 3-ій; 371) П. о 4-ій; 372) П. о 5-ій; 373) П. о 6-ій; 374) П. о 7-ій; 375) П. о 8-ій; 376) П. о 9-ій; 377) П. о 10-ій; 378) П. о 11-ій; 379) П. о 12-ій; 380) П. о 1-ій; 381) П. о 2-ій; 382) П. о 3-ій; 383) П. о 4-ій; 384) П. о 5-ій; 385) П. о 6-ій; 386) П. о 7-ій; 387) П. о 8-ій; 388) П. о 9-ій; 389) П. о 10-ій; 390) П. о 11-ій; 391) П. о 12-ій; 392) П. о 1-ій; 393) П. о 2-ій; 394) П. о 3-ій; 395) П. о 4-ій; 396) П. о 5-ій; 397) П. о 6-ій; 398) П. о 7-ій; 399) П. о 8-ій; 400) П. о 9-ій; 401) П. о 10-ій; 402) П. о 11-ій; 403) П. о 12-ій; 404) П. о 1-ій; 405) П. о 2-ій; 406) П. о 3-ій; 407) П. о 4-ій; 408) П. о 5-ій; 409) П. о 6-ій; 410) П. о 7-ій; 411) П. о 8-ій; 412) П. о 9-ій; 413) П. о 10-ій; 414) П. о 11-ій; 415) П. о 12-ій; 416) П. о 1-ій; 417) П. о 2-ій; 418) П. о 3-ій; 419) П. о 4-ій; 420) П. о 5-ій; 421) П. о 6-ій; 422) П. о 7-ій; 423) П. о 8-ій; 424) П. о 9-ій; 425) П. о 10-ій; 426) П. о 11-ій; 427) П. о 12-ій; 428) П. о 1-ій; 429) П. о 2-ій; 430) П. о 3-ій; 431) П. о 4-ій; 432) П. о 5-ій; 433) П. о 6-ій; 434) П. о 7-ій; 435) П. о 8-ій; 436) П. о 9-ій; 437) П. о 10-ій; 438) П. о 11-ій; 439) П. о 12-ій; 440) П. о 1-ій; 441) П. о 2-ій; 442) П. о 3-ій; 443) П. о 4-ій; 444) П. о 5-ій; 445) П. о 6-ій; 446) П. о 7-ій; 447) П. о 8-ій; 448) П. о 9-ій; 449) П. о 10-ій; 450) П. о 11-ій; 451) П. о 12-ій; 452) П. о 1-ій; 453) П. о 2-ій; 454) П. о 3-ій; 455) П. о 4-ій; 456) П. о 5-ій; 457) П. о 6-ій; 458) П. о 7-ій; 459) П. о 8-ій; 460) П. о 9-ій; 461) П. о 10-ій; 462) П. о 11-ій; 463) П. о 12-ій; 464) П. о 1-ій; 465) П. о 2-ій; 466) П. о 3-ій; 467) П. о 4-ій; 468) П. о 5-ій; 469) П. о 6-ій; 470) П. о 7-ій; 471) П. о 8-ій; 472) П. о 9-ій; 473) П. о 10-ій; 474) П. о 11-ій; 475) П. о 12-ій; 476) П. о 1-ій; 477) П. о 2-ій; 478) П. о 3-ій; 479) П. о 4-ій; 480) П. о 5-ій; 481) П. о 6-ій; 482) П. о 7-ій; 483) П. о 8-ій; 484) П. о 9-ій; 485) П. о 10-ій; 486) П. о 11-ій; 487) П. о 12-ій; 488) П. о 1-ій; 489) П. о 2-ій; 490) П. о 3-ій; 491) П. о 4-ій; 492) П. о 5-ій; 493) П. о 6-ій; 494) П. о 7-ій; 495) П. о 8-ій; 496) П. о 9-ій; 497) П. о 10-ій; 498) П. о 11-ій; 499) П. о 12-ій; 500) П. о 1-ій; 501) П. о 2-ій; 502) П. о 3-ій; 503) П. о 4-ій; 504) П. о 5-ій; 505) П. о 6-ій; 506) П. о 7-ій; 507) П. о 8-ій; 508) П. о 9-ій; 509) П. о 10-ій; 510) П. о 11-ій; 511) П. о 12-ій; 512) П. о 1-ій; 513) П. о 2-ій; 514) П. о 3-ій; 515) П. о 4-ій; 516) П. о 5-ій; 517) П. о 6-ій; 518) П. о 7-ій; 519) П. о 8-ій; 520) П. о 9-ій; 521) П. о 10-ій; 522) П. о 11-ій; 523) П. о 12-ій; 524) П. о 1-ій; 525) П. о 2-ій; 526) П. о 3-ій; 527) П. о 4-ій; 528) П. о 5-ій; 529) П. о 6-ій; 530) П. о 7-ій; 531) П. о 8-ій; 532) П. о 9-ій; 533) П. о 10-ій; 534) П. о 11-ій; 535) П. о 12-ій; 536) П. о 1-ій; 537) П. о 2-ій; 538) П. о 3-ій; 539) П. о 4-ій; 540) П. о 5-ій; 541) П. о 6-ій; 542) П. о 7-ій; 543) П. о 8-ій; 544) П. о 9-ій; 545) П. о 10-ій; 546) П. о 11-ій; 547) П. о 12-ій; 548) П. о 1-ій; 549) П. о 2-ій; 550) П. о 3-ій; 551) П. о 4-ій; 552) П. о 5-ій; 553) П. о 6-ій; 554) П. о 7-ій; 555) П. о 8-ій; 556) П. о 9-ій; 557) П. о 10-ій; 558) П. о 11-ій; 559) П. о 12-ій; 560) П. о 1-ій; 561) П. о 2-ій; 562) П. о 3-ій; 563) П. о 4-ій; 564) П. о 5-ій; 565) П. о 6-ій; 566) П. о 7-ій; 567) П. о 8-ій; 568) П. о 9-ій; 569) П. о 10-ій; 570) П. о 11-ій; 571) П. о 12-ій; 572) П. о 1-ій; 573) П. о 2-ій; 574) П. о 3-ій; 575) П. о 4-ій; 576) П. о 5-ій; 577) П. о 6-ій; 578) П. о 7-ій; 579) П. о 8-ій; 580) П. о 9-ій; 581) П. о 10-ій; 582) П. о 11-ій; 583) П. о 12-ій; 584) П. о 1-ій; 585) П. о 2-ій; 586) П. о 3-ій; 587) П. о 4-ій; 588) П. о 5-ій; 589) П. о 6-ій; 590) П. о 7-ій; 591) П. о 8-ій; 592) П. о 9-ій; 593) П. о 10-ій; 594) П. о 11-ій; 595) П. о 12-ій; 596) П. о 1-ій; 597) П. о 2-ій; 598) П. о 3-ій; 599) П. о 4-ій; 600) П. о 5-ій; 601) П. о 6-ій; 602) П. о 7-ій; 603) П. о 8-ій; 604) П. о 9-ій; 605) П. о 10-ій; 606) П. о 11-ій; 607) П. о 12-ій; 608) П. о 1-ій; 609) П. о 2-ій; 610) П. о 3-ій; 611) П. о 4-ій; 612) П. о 5-ій; 613) П. о 6-ій; 614) П. о 7-ій; 615) П. о 8-ій; 616) П. о 9-ій; 617) П. о 10-ій; 618) П. о 11-ій; 619) П. о 12-ій; 620) П. о 1-ій; 621) П. о 2-ій; 622) П. о 3-ій; 623) П. о 4-ій; 624) П. о 5-ій; 625) П. о 6-ій; 626) П. о 7-ій; 627) П. о 8-ій; 628) П. о 9-ій; 629) П. о 10-ій; 630) П. о 11-ій; 631) П. о 12-ій; 632) П. о 1-ій; 633) П. о 2-ій; 634) П. о 3-ій; 635) П. о 4-ій; 636) П. о 5-ій; 637) П. о 6-ій; 638) П. о 7-ій; 639) П. о 8-ій; 640) П. о 9-ій; 641) П. о 10-ій; 642) П. о 11-ій; 643) П. о 12-ій; 644) П. о 1-ій; 645) П. о 2-ій; 646) П. о 3-ій; 647) П. о 4-ій; 648) П. о 5-ій; 649) П. о 6-ій; 650) П. о 7-ій; 651) П. о 8-ій; 652) П. о 9-ій; 653) П. о 10-ій; 654) П. о 11-ій; 655) П. о 12-ій; 656) П. о 1-ій; 657) П. о 2-ій; 658) П. о 3-ій; 659) П. о 4-ій; 660) П. о 5-ій; 661) П. о 6-ій; 662) П. о 7-ій; 663) П. о 8-ій; 664) П. о 9-ій; 665) П. о 10-ій; 666) П. о 11-ій; 667) П. о 12-ій; 668) П. о 1-ій; 669) П. о 2-ій; 670) П. о 3-ій; 671) П. о 4-ій; 672) П. о 5-ій; 673) П. о 6-ій; 674) П. о 7-ій; 675) П. о 8-ій; 676) П. о 9-ій; 677) П. о 10-ій; 678) П. о 11-ій; 679) П. о 12-ій; 680) П. о 1-ій; 681) П. о 2-ій; 682) П. о 3-ій; 683) П. о 4-ій; 684) П. о 5-ій; 685) П. о 6-ій; 686) П. о 7-ій; 687) П. о 8-ій; 688) П. о 9-ій; 689) П. о 10-ій; 690) П. о 11-ій; 691) П. о 12-ій; 692) П. о 1-ій; 693) П. о 2-ій; 694) П. о 3-ій; 695) П. о 4-ій; 696) П. о 5-ій; 697) П. о 6-ій; 698) П. о 7-ій; 699) П. о 8-ій; 700) П. о 9-ій; 701) П. о 10-ій; 702) П. о 11-ій; 703) П. о 12-ій; 704) П. о 1-ій; 705) П. о 2-ій; 706) П. о 3-ій; 707) П. о 4-ій; 708) П. о 5-ій; 709) П. о 6-ій; 710) П. о 7-ій; 711) П. о 8-ій; 712) П. о 9-ій; 713) П. о 10-ій; 714) П. о 11-ій; 715) П. о 12-ій; 716) П. о 1-ій; 717) П. о 2-ій; 718) П. о 3-ій; 719) П. о 4-ій; 720) П. о 5-ій; 721) П. о 6-ій; 722) П. о 7-ій; 723) П. о 8-ій; 724) П. о 9-ій; 725) П. о 10-ій; 726) П. о 11-ій; 727) П. о 12-ій; 728) П. о 1-ій; 729) П. о 2-ій; 730) П. о 3-ій; 731) П. о 4-ій; 732) П. о 5-ій; 733) П. о 6-ій; 734) П. о 7-ій; 735) П. о 8-ій; 736) П. о 9-ій; 737) П. о 10-ій; 738) П. о 11-ій; 739) П. о 12-ій; 740) П. о 1-ій; 741) П. о 2-ій; 742) П. о 3-ій; 743) П. о 4-ій; 744) П. о 5-ій; 745) П. о 6-ій; 746) П. о 7-ій; 747) П. о 8-ій; 748) П. о 9-ій; 749) П. о 10-ій; 750) П. о 11-ій; 751) П. о 12-ій; 752) П. о 1-ій; 753) П. о 2-ій; 754) П. о 3-ій; 755) П. о 4-ій; 756) П. о 5-ій; 757) П. о 6-ій; 758) П. о 7-ій;

на потребу громади піддержати національну ідею. Та на чолі всіх тих діячів, які виступають за справу безпартійного освоєння української території у Львові.

Посол Сінгапурський представив відеопозначки українських доборитів та заломових організацій, які своєю діяльністю працюють, несенням матеріальної допомоги жертвам війни, а також і спотам, самаританів, оскільки існують і хороших воїнів, які підтримують український патріотизм, та починають ся до обличчя кожного українця. Це українські організації, які не мають нічого спільного з війною, надією, що це правитель, який з усіх сторін матеріально підтримує до кінця добродійної діяльності. Бездіяльність війни при тій нагоді, яку дає, щоб насамперед в багатьох містах, що в українських містах, щоб не виплатити українським громадам належних грошей за чинили війну та за реквізиції. Просьба, щоб міністри о-як найскорше зарядили, щоб війна і родина воїнів виплатили належний їм прибуток.

Кінець представив посол Сінгапурський депутату львівських українських жінок і родини, яких голови зістали насильно вивезені до Росії, та просив о дідальності заходів міністра, щоб як найскорше вернули до тих пощипних українських жінок і їх мук та бачили.

Відомий міністр був і з ним разом сесія та прихильна. Він знає культуру і потреби українського населення і хотів би вийти в його урядові, він завжди промовляв, що це треба, своє слово, промисла до підста такої і про ці вискази уваги і бачили, та не встигав дати йому зрозуміти, що це треба, серед них же український народ.

Перша промовляла писмо від українських жінок вивезених до Росії, який був та в мінеральні справ зазначених буде староста, щоб турботи і потреби тих родин як найскорше виконати.

Ім'я Ставровітський Інституту, який якраз займає питання Голландії, невідомо перейшов в українську, ставши перед міністром депутатів українських, від котрих промовляв радник Олександр Барвінський, висказуючи, що Голландія підняла за вивезення українських жінок на чисту воду.

Міністр подякував за привіт і висказав бажання успішного розвитку нашої української організації.

Міністр генерал Коляда не приймає депутатів, бо він і так з початком війни перенесені ся з Билої на Билої, а в Билої і той був, що обговорював з ним обіди українці. Разом з міністром справ внутрішніх і намісником прибув до Львова польський міністр д-р Моравський, який приймає тільки польських депутатів...

(З записки "Свобода").

ВІЧЕВІЙ РУХ.

Віча в справі організації допомоги для освоєння української території склалися Федерація української народи:

- в Дитрой, Міш., 26. марта;
- в Ленсінг, Міш., 28. марта;
- в Гренд Репідс, Міш., 30. марта;
- в Москігон, Міш., 31. марта;
- в Мілвокі, Віс., 1. квітня;
- в Мінеаполіс, Міш., 2. квітня.

Реферувати буде:

А. МИРОСЛАВ СІЧИНСЬКИЙ.

ПОЗІР! РОЧЕСТЕР, Н. Я. ПОЗІР!

Просьба ся Українці, що походять з села Васючів, повіт Рогатин, що знаходяться в невідомі 2. квітня на нараді в справі несення допомоги для освоєння села, де Москалі своїми намірами спричинили страшне спустошення. Той, кому належить на серці нещастя рідного села, повинен прийти на нараду, яка відбулася в невідомі 1. квітня в квіт. В. Польського під ч. 6. Вагнер Плейс, 1. Заставник.

ВЕЛИКЕ УКРАЇНСЬКЕ ВІЧЕ В НЬЮ ЙОРКУ.

Це українське міжнародне політичне товариство "Народна Рада" буде вже в суботу, дня 1-го квітня, о 7-й годині вечеру у ВЕБСТЕР ГОЛ (11-та ул., між 3. і 4. авеню).

На вічу буде промовляти п. Микола Цеглиньський, делегат від України з Швейцарії, котрий приїхав на короткий час до Америки, щоб познайомити тутешніх українців з теперішню старокрасовою політикою і положенням у воюючих державах.

Крім того на вічу будуть промовляти ще й інші делегати. Це: п. Микола Цеглиньський, делегат від України з Швейцарії, котрий приїхав на короткий час до Америки, щоб познайомити тутешніх українців з теперішню старокрасовою політикою і положенням у воюючих державах.

Промовляти у вічу і квітці дружки!

Віче в Нью-Йорку, Н. Дж.

В оне невідомі, дня 2-го квітня с. р. о 2-й годині сполучення відбудуть ся українське віче в Нью-Йорку, Н. Дж., в Нью-Йорк Гол, 161-163 Спрінгфілд Еве, рг Брум і Мерсер улич.

На вічу буде промовляти делегат від України із Швейцарії п. Микола Цеглиньський й інші бездіячки.

На се всенародне українське віче запрошувемо всіх Українців і Українок з Нью-Йорку і близької околиці.

Комітет.

ВІЧЕ В ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.

На другий четвер, дня 6-го квітня с. р. о годині 7.30 вечером буде українське віче в Елізабет, Н. Дж., в Лотівск Гол, 154-50. Парк і рг Фронт улич.

На вічу буде промовляти делегат від України із Швейцарії п. Микола Цеглиньський й інші бездіячки.

Промовляти ся українську громаду о як найшвидшеїшню участь.

Комітет.

СКІЛЬЦІНА В ЧАСІ ВІЙНИ.

II.

Відомі Москалі: — Прихід наших властей і наших людей. — Бездіяльність селян. — Брані ідеологія поміщицького уряду. — Покривлення при вимірюванні воєнних причин. — Знищення поштів. — Селянам грошей грошей. — Брані ратушної акції. — Наші організації.

В другій половині мая 1915 Москалі розпочали скорий відворот. Перед тим намовляли селян до втечі до Росії. Головним агитом за втечу до Росії був д-р Матвійовський з Тернавіки, аргументовані австрійськими властями і університетськими Москалями у Львові. З Москалями втекло до 200 людей з Тухлів і багато з Козьової та по кількох з Лаворного, Олпича, Тернавіки і Тухлів. З українських сел, де селянцями були Українці, з селян не втік до Росії ніхто. До Росії втік також д-р Микола Петрович, о. Турчанович з Тухлів і заганди висше д-р Матвійовський. При відвороті австрійці Москалі о. Казима Калішевського з Головинки, але сей втік по дорозі зі Стрия. Хотіли австрійці о. Богдана Охримовича з Коричина, котрий тільки чудом спас ся перед Сибіром. Та сама доля могла стрінути о. Романа Охримовича з Урича, котрого хотіли австрійці в Дрогобич.

В червні 1915 р. вернули наші властей. Давішній староста Калішевський пішов в відставку, а його місце заняв староста де Льюк, котрий в січні с. р. перейшов ся мовбу до Камічки Струмилової. Тепер урядус управитель староста Майкелер при помочи практиканта Кохальського і тому в браку сел залягати справі, і то тільки, в скількох старостах. З давня вже урядус і повітовий суд під проводом повітового суду Терленського (Полка); з Українців з тільки один судя Завальський. Неодважні вернули і наші священники. Богато громадських рід старостів розважало, а правительством вояками іменувано Полка, пр. в Лавочин вшехольця Гривачового (звільненого реставратора) в Сколів польського купця Кароля Духу і т. д. Непомішане прав нашої мови сільно везді. Москальське селянство ще досі не вернуло: сидить в Львові, в Тернополі, або в підпольній боротьбі в різних австрійських містах.

Бездіяльність селян сільно на кожді вранці. Причому в мові жертвою нечувачого злишнього війни при достатку мук, котрі злишні селянство в замкнених селах о. Угорщина, солі, нафті, тютюну, вискі, талі, величезні, що пр. відомі усього селі продають по 60 сот. літру нафті по короні, за нафу кодаків 18 К., за утворені тютюну

АНГЛІЙСЬКІ ЧАСОПИСИ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ.

В поважним англійським місячнику "Ді Атенеум" (виходить в Лондоні) появил ся за лютий свого року дуже цікава і гарно написана стаття Англія, що підписана як першим буквами Д. Ф. Л. Заголовок статті: "Край Маєв".

Се вступна стаття, займає неціль 4 сторіць друку, а змістом дуже багато, що дійсно дає повний погляд на теперішню ситуацію розвою українського народу. Авторство статті приписано, що визнає ся як сільно-задаче майстерно. В цій статті вадно прихильність авторів до української справи і повну безсторонність у спірних міжнародних справах, що це додає вартості статті.

Сею статтю можна поставити за взорець, як інформувати чужинців про нашу справу.

Зовсім не те можна сказати про другу статтю в шпів часописі.

В англійським місячнику "Ді Контемперері Ревю" (виходить також в Лондоні) появил ся за місяць, май 1915 року доповідь дога статті п. Юрія Рафаловича, підписана його прізвищем іменем: Бетвін Сенте.

Стаття, п. а. "Українці (Росіяни) і війна" — займає порохів 9 сторіць, а не дає і десятої частини тих значимих інформацій, які находини в заганді вясне статті у місячнику "Ді Атенеум".

Автор зазначає на початку статті, що знає західну і східну Європу; що студіював тамона політичні і суспільні відносини та зокрема обзнаюмин ся з українськими справами, але, на жалі, ся йогаста, хоті як довга, сама себе не в кореннім сьвідомості для створення сих прикмет. Стаття писана для поважніших читачів, бо місячнику не читас повний заганд, отже для читачів, котрим жана політична справа не повинна бути чужою. Кожді для таких читачів шпів ся статтю, то сіль як використати нагоду і подати дійсно-ціна-

ний і вартісний матеріал (як се зробив автор у статті в "Ді Атенеум") і тому то великий жалі, що статті п. Рафаловича не відповідає сям найпростішим вимогам; багато там балаканин, а мало змісту й аргументів. Щодо політичних міркувань автора, то вони маловажливі, особливо з уваги на їх бездумність. Сіль ще зазначити ті речі, а то: довге балаканє про назву "Русь" і "Україна" та включення імен українських письменників. Перше і друге не надасть ся і не потрібне до політичної статті і в такій статті лише татарем, що відстрашує читачів.

Наважнішим реч, який вимагався від організації, — се ПЕВНІСТЬ, щоб вона членим дава то, що обіцяє; щоб члени давали виклади і споліною обіцяно, що його добро не пропаде. Такою певною організацією є Український Народний Союз.

ПОВАЖНА СПРАВА.

Брак апетиту є все поважною речю, яка поминає ся зараз тут Випу у тому, що все є озаконо якось не правдивості організації травлення. Повиннісє сяєчас вати Трипера Американськє Еліксир Гіркого Випу, як се зробив Руд. Карфат, котрий так написав: "Не був-ем так зовсім хорий, але страви-ем цілком апетит і не міг-ем травити. Повно було в мені газів і з тої причини багато терпів-ем, поки не знай-ем уживати Трипера Американськє Еліксир Гіркого Випу. Се є добрий лік, який мені сєчас помагає. Чую ся зовсім добре". Середство се повинно ся поручувати при захворюванні, диспепсії, нервовості і нетравності. Ціна \$1.00 в аптеках.

JOS. TRINER,

1333 - 39 S. Ashland Ave.

Chicago, Ill. (Adv.)

Біль крижів є звичайно дуже важним. Спробуйте Трипера Лімент. Обважте, післяд більше місце горічм, мовчати поштом, а потім вати Лімент. Ціна 25 і 50 цит.; з пересильно 35 і 60 цитів.

ZIRA
CIGARETTES
PLAIN END

Цар: Ми опяті пойдємо освободжати галицьку Русь!

100 КОРОН = \$13.00

ВРАЗ З КОШТАМИ ПЕРЕСИЛИ.

ВИСИЛАЄ ДО СТАРОГО КРАЮ ПЕВНО, СКОРО І ТОЧНО
„Американо-Українське Бюро“

AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, Inc.,
520 E. 6TH ST.
NEW YORK, N. Y.

